

Tanečník

Ivan Hlas

Přijíždí poslední vlak,
v tunelu světla už svítí,
v hlavě mám podivnej tlak
a vůni zvadlého kvítí.

Tak jako dřív

Zůstaň tu minutu stát,
sloupy se kolem mě kácí,
nechci se na nic už ptát,
barva se ti z očí ztrácí.

Tak jako dřív

R: Pak slyším hudbu
v pokoji potichu hrát,
zas vidím tebe
v barevných šatech tu stát.

Chybí jen zlaceném rám,
ten obraz důvěrně znám,
jak špatnej tanečník,
na plese zůstal jsem sám.

Neříkej, že tě znal líp,
a že ti taky víc dával,
vzní to jak špatnej vtip,
co se mu denně sám smával.

Já tě znal líp

R: Pak slyším hudbu...

Neříkej, že tě znal líp,
neříkej, že tě znal líp,
neříkej, že tě znal líp